

ČASOPIS TRIVIUM REVUE
VYDÁVÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA
TRIVIUM PLUS O.P.S.
DOBŘANY

VÝBĚR Z OBSAHU

- Unikátní emailové schránky
- Exkurze do Osvětlení
- Lyžařský výcvik
- Internet v roce 2020
- Moje vize o internetu
- Až mi bude 23...
- Sára a její koně
- Vtipy

CO JE UVNITŘ:

Aktuality

Zábava

Naše koníčky

Móda

Názory

Příběhy

Reportáže

Trivium revue

OD ŽÁKŮ Z Š DOBŘANY

ÚNOR 2009

Každý může být vysoký@peknykluk.cz

Ing. Zdeňka Marková, učitelka

Doba internetová přináší spoustu možností, jak komunikovat. Snad každý už někdy použil email. Pro všechny, které už nudí klasická emailová adresa jako je gmail.com či seznam.cz, se objevila zajímavá vychytávka - Coolhotmail. Pointa je v tom, že na stránce www.coolhotmail.cz si můžete vybrat z 30 domén (tedy toho, co je napsané za zavináčem), které vystihují tvoji osobnost, to co děláš, jak vypadáš nebo jak nevypadáš. Jak to funguje? To si můžeme ukázat na jednoduchém příkladě: Když se často chodíš bavit a vymetáš všechny pařby a mejdany, můžeš to jednoduše světu říct svým emailem. Z nabídky možností si vybereš doménu a jednoduše se zaregistruješ. A už za chvíli můžeš kamarádům posílat emaily z adresy kedlubna@zijuzdrave.cz :-).

Možnosti jsou opravdu velké a každý může být jedinečný, každý může být pan@peknykluk.cz nebo slecna@peknaholka.cz. Stačí si to jen vyzkoušet na vlastní kůži. Mimo jiné Coolhotmail nabízí také možnost požádat si o vytvoření vlastní domény. Váš email

možná časem bude kral@diskotek.cz a jsem si jistá, že všichni budou vědět, o koho jde.

Coolhotmail je v podstatě klasická e-mailová schránka s přehledným ovládáním (a 5 GB prostoru pro poštu), s kontem Coolhotmail se můžeš přihlásit do chatovacího programu Messenger, nebo na Spaces vystavit své fotky.

Vybírat můžete třeba z těchto adres:

- fandimslavii.cz   mksam.cz
- fandimsparte.cz   bajker.cz
- uzivamsi.cz   desnej.cz
- vbaliku.cz   prostejinej.cz
- usmej.se   prostesexy.cz
- napismi.to   jsemsvata.cz
- rekni.to   ithvezda.cz
- rozjed.to   pihatka.cz
- totineze.ru   jsembuh.cz
- zabal.to   tocumim.cz
- neradvstavam.cz   chytracka.cz
- jsemhustej.cz   peknaholka.cz
- pupkac.cz   peknejkluk.cz

Windows Live Hotmail | Javi's stránka | Poslat překlad | Nahrát foto do domény

Install Microsoft® Silverlight™

Office Outlook kalendář

5 GB místo vaše e-maily

Ochrana proti virům a spamu

COOLHOTMAIL.cz

Pro plnou interaktivitu těchto stránek si nainstalujte Microsoft Silverlight

Získej unikátní e-mailovou adresu a vystup z davu (video) E-mailový účet já mám [Přihlásit](#)

CO DELAM **KDO JSEM** **PROJEV SE**

Fandíš, děláš zdravě nebo nerad vstáváš? Řešen to ostřejším svojí cool adresou.

Se pěknou holí, vztraj kluk nebo pupík? Pak si vyber e-mail, který tě vyznačuje.

Vyjdi svůj besty nebo emoce přímo svojí e-mailovou adresou.

Vyber si

[Zaregistrovat](#) [Zaregistrovat](#) [Zaregistrovat](#)

Exkurze do koncentráku v Osvětimi

Daniel Vítek, 9. ročník

Zítřka vyrážíme na výlet do Osvětimi do koncentračního tábora. Pan ředitel tenhle výlet vymyslel v domnění, že nám to polepší morálku. Tak uvidíme! Tento článek dopíšu po výletu. Napíši zde, jak přesně probíhal výlet a jaké bylo chování žáků v autobuse před koncentrákem a potom.

Po dvou dnech: Včera jsme se vrátili z výletu. Byl to opravdu nezapomenutelný zážitek.

Všechno začínalo nevinně...

Ráno jsme nasedli do autobusu a jeli jsme ještě nabrat žáky ze školy z Deštného v Orl. horách. Už když nastupovali, bylo cejtit menší napětí mezi našimi a jejich žáky.

Potom jsme vyrazili na cestu. Po půl hodině cesty už na nás padala nuda a tak jsme vymýšleli různé věci, jak se zabavit. Hráli jsme karty, pak šachy nebo třeba tu pěkně ujetou hru „Ahoj Pepo“. Konečně jsme dojeli do dolů v Ostravě. Tam nás provedli radši po skupinkách (zvláště naši školu a zvláště Dešeňáky).

Když exkurze v dolech skončila, naskákali jsme zase do autobusu. Najedli jsme se a napili a za chvíli zase začala nuda. Když už jsme vyčerpali všechny možnosti, jak se zabavit, rozhodli jsme se, že si něco zazpíváme. Začali jsme tedy zpívat. Ale po chvíli se v žácích z Deštného cosi probudilo a rozhodli se, že nás přezpívají. Začali tedy zpívat jinou píseň než my a podstatně hlasitěji.

My, jakožto žáci z Dobřan, se jen tak nevzdáváme a tak jsme samozřejmě začali zpívat ještě hlasitěji. Takhle to šlo dál, až jsme obě školy totálně řvali a ani jednomu z nás nebylo už ani pořádně rozumět. Rozhodli

jse se, že zazpíváme jinou písničku, která je přeřve, když v tom jsme dojeli konečně na místo určení. Jen co jsme se ubytovali v předem zajednané škole a najedli jsme se, vyzvali jsme kluky z Deštného na přátelské utkání ve fotbale. Výzvu přijali a tak jsme šli tedy hrát. Ze začátku bylo vše v pořádku a normálně jsme hráli. Ale později to začínalo přecházet spíše na ragby. Hráči z Deštného šli do souboje tělem a my jsme si to nemohli nechat líbit. Čím víc šli do nás oni tělem, tím víc jsme šli my do nich. Za chvíli už to nebyl ani fotbal, ale „Tělohra“. Spolužák Matěj má docela výbušnou povahu, a když ho tedy jeden z Deštného podkopl, ztratil nervy a vyletěl po něm. Učitelé je okamžitě rozdělili a radši jsme už skončili.

Když jsme se osprchovali, šli jsme se koukat na film z té doby, kdy byly založené koncentrační tábory. Po filmu jsme už leželi a povídali si. Pak přišla paní učitelka, rozsvítila, sedla si před tabuli a řekla: „tak a teď budete spát“. My bohužel né moc stavění na usínání v 11 hodin a ještě ke všemu za světla, jsme si dál povídali a občas i zbytečně trochu nahlas.

Pak přišel pan učitel Mach. Lehli si do spacáku a okamžitě to zařiz. My jsme stále nemohli usnout a tak, když už to v 1 hodinu ráno druhého dne učitelka nemohla vydržet, řekla, ať se ti, co dělají bordel, ustrojí a jdou za ní. Šli jsme běhat! Po uběhnutí přibližně dvou kilometrů jsme se vrátili zpět. Asi do 3 hodin jsme ještě byli vzhůru, a pak jsme to taky zařizli.

Ráno ve čtvrt na šest jsme se sbalili a vyrazili jsme do koncentračního tábora. Tábor byl rozdělený na dvě části. V té první jsme chodili po domech a dozvídali se, jak to tam chodilo a

ukazovali nám dochované věci z té doby. V té druhé jsme se byli podívat v dřevěných dlouhých chýších, ve kterých se spalo a taktéž kadilo.

Prostě hrůza! Nechápu, jak někdo nemůže pochopit tu strašnou zrůdnost toho všeho.

Po prohlídce koncentračního tábora jsme vyrazili domů.

Napětí v autobuse už vůbec nebylo. Právě naopak. Začali jsme si s druhou školou povídat a dokonce se tam vytvořilo i pár párů.

Tak jsme tak jeli a povídali si a bavili, až najednou, když už jsme byli skoro doma, jsme pocítili prudkej náraz. Všichni se divili, co se stalo. Vyšli jsme ven a viděli jsme to! Nabourali jsme! Autobus měl promáčklej předek, urvaný dveře a trochu sešrotovaný schody. Zato osobák, který jsme smetli ze silnice, byl na tom podstatně hůř.

Nevím jak to přesně bylo, ale podle toho, co jsem slyšel a viděl, mám za to, že to bylo takhle: V příkopu ve vedlejším pruhu bylo zapadlé auto a nějaký džíp se ho snažil vyprostit. Chlap v koloně, který nechtěl čekat, až džíp auto vytáhne, je začal předjíždět a najel nám přímo pod kola. Sice to ještě trochu strhnul volantem do příkopu, ale stejně jsme ho slušně smetli. Řidič našeho autobusu za to ale nemohl, nedalo se v té situaci nic dělat.

Tak tímto byl náš výlet zakončen. Pan ředitel nám zajistil jiný odvoz a jeli jsme domů. Jak dopadl řidič osobního auta to opravdu nevím. Snad měl štěstí.

„Tábor byl rozdělený na dvě části. V té první jsme chodili po domech a dozvídali se, jak to tam chodilo a ukazovali nám dochované věci z té doby. V té druhé jsme se byli podívat v dřevěných dlouhých chýších, ve kterých se spalo a taktéž kadilo. Prostě hrůza! Nechápu, jak někdo nemůže pochopit tu strašnou zrůdnost toho všeho.“

**„Místo
hrůzy
a nejzúdnějšího
chování
k lidským
bytostem.“**

Původní koncentrační tábor Osvětim (Osvětim I.) byl založen roku 1940 v nehostinném bažinatém místě nedaleko historického města Osvětim. Základem se pro něj stala polská jezdecká kasárna. Hlavním důvodem vzniku ještě nebylo masové vyhlazování, ale potřeba uvěznění velkého počtu Poláků. Kapacita tohoto tábora byla asi 15-20 tisíc vězňů. Roku 1941 začal být realizován plán tzv.

"konečného řešení židovské otázky", tedy plán vyvraždění židovské rasy jako takové.

Za tímto účelem byl u 3km vzdálené vsi Březinka (Birkenau) vybudován tábor Osvětim II. Jeho kapacita v roce 1944 dosáhla 90 tisíc vězňů. Stavět jej byli nuceni pomáhat sovětští váleční zajatci. Roku 1942 bylo zahájeno masové vyvražďování, běžící denně po tisících obětí. V táboře se nacházely 4 plynové komory s krematoriem. Denně bylo možné zavraždit a spálit až 10 000 lidí.

V táboře byli vražděni nejen Židé,

ale prakticky všechny národnosti okupované Evropy. Tábor se stal místem působení neblaze proslulých lékařů SS, zejména Josefa Mengeleho. Tito lékaři prováděli pokusy na lidech a nově přichozí na rampě tábora rozdělávali na ty, kteří jsou určeni k okamžitému zabití, na ty, kteří jsou určeni k utýrání otrockou prací a zabití později a nakonec na ty (zejména děti), kteří se hodí na jejich pokusy. V letech

1942-44 bylo vybudováno dalších 40 podtáborů osvětimského komplexu. Nejvýznamnějším z nich byl tábor Osvětim III. - Buna, který byl zřízen ve spolupráci s podnikem IG Farbenindustrie AG. Tato firma vyráběla granulovaný plyn Cyklon B určený k použití v osvětimských

plynových komorách. Když se blížila Rudá armáda, odvezli nacisté část přeživších vězňů do jiných koncentračních táborů, plynové komory a krematoria vyhodili do vzduchu a snažili se zničit i písemné důkazy jejich vraždění. I tak ale zůstalo dost nezvratných důkazů o těchto zločinech proti lidskosti. Koncentrační tábor Osvětim byl osvobozen Rudou armádou dne 27. ledna 1945.

**„Zed', u které
bylo popraveno
tisíce obětí.“**

Lyžařský výcvik

**Radka Kopejtková,
8. ročník**

Od 19.1. do 23.1.2009 se konal lyžařský kurz na sedloňovském vleku. Letošní rok se lyžáku zúčastnila i šestá třída. V pondělí ráno jsme se sešli všichni na vleku a čekali jsme na devátou hodinu, až se rozjede vlek.

Mezi tím jsme si voskovali lyže a snowboardy. Z bezpečnostních důvodů bylo

lyžařům vyzkoušeno vázání zvláštním způsobem - házením lyžařů od jednoho učitele k druhému. Lyžaři byli rozděleni do tří skupin pod velením pana Veselého, paní Markové a Voborníkové. Snowbordáky učila paní Kárníková. Každý den byla na programu ranní rozzcvička a potom se začalo jezdit. Kolem dvanácté hodiny jsme měli také obědovou siestu, byla tam mrtě sranda dokonce i žáci osmého ročníku pařili telefonky, což je taková ta hra na způsob jedna,

jedna, dva, dva - asi tak pro první třídu..A zase hurá na vlek!!! Snowbordisti se učili základy a lyžaři jezdili podle pokynů učitelů. Když se snowbordáči už naučili dost na to, aby šli na vlek, tak všichni šli. Další dny to pokračovalo skoro stejně, jen snowbordisti šli na velký vlek. Poslední den se jely závody, slalom a jízda na krásu. Lyžák byl prostě bombastickéj a tady máme malý přehled, jak dopadly závody :-)...

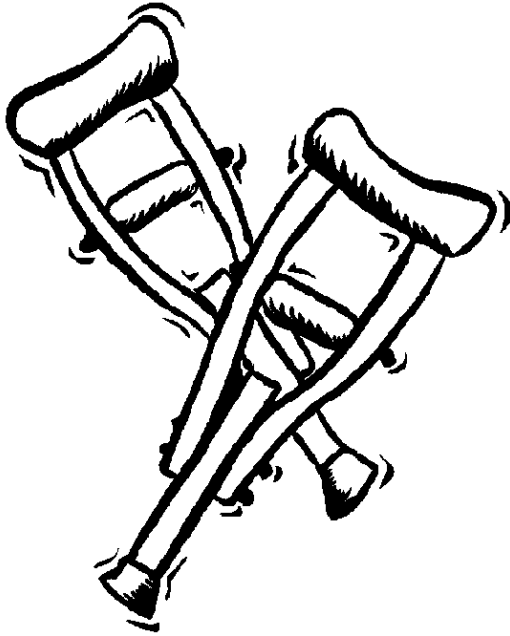
„Z bezpečnostních důvodů bylo lyžařům vyzkoušeno vázání zvláštním způsobem - házením lyžařů od jednoho učitele k druhému.“

	1.místo	2. místo	3. místo
Lyže chlapci	Petr Pillár 14,8 s	Jan Pátek 15,4 s	Matěj Ulich 17,8 s
Lyže dívky	Žaneta Kárníková 19,6 s	Klára Dušková 21,0 s	Nikola Čtvrtečková 23,4 s
Snowboard dívky	Radka Kopejtková 47,4	Nicola Machová 49,8 s	Více holek nebylo. :-)
Snowboard chlapci	Štěpán Knap 20,6 s	Michal Krčmář 28,6 s	Tomáš Marval 29,9 s

Berle lidem pomáhají :-)

Hana Smolová, 8. ročník

Když jsem o jarních prázdninách byla na táboře, byli jsme všichni

rozděleni do dvou skupin a naším cílem bylo dopadnout Józina (to je sněhulák, který ničí všechny ostatní sněhuláky). Když už jsme se dostali do jeho království, tak jsme museli zneškodnit strážce (vedoucí celého tábora) a to tím, že je shodíme na zem. První už je na zemi (teď ještě ten druhý a třetí), druhý, ten šel trochu hůř a ten třetí je nějaký silný, toho už snad ani nejde nějak shodit. A tak jsme se na něj vrhli všichni najednou,

ale v tom jsem spadla na zem a na mě další člověk a na něj konečně náš cíl „pan strážce“.

Ale jelikož byla vespod moje noha, tak mě to strašně bolelo. Příští den už tábor končil, a tak mě mamka dovezla k lékaři. Ten mě poslal na rentgen a na snímku nic nenašel, proto mě poslal domů a řekl mi, ať přijdu na kontrolu 20.2.2009. Ale o co méně mě ta noha bolela, o to více mě noha natékala, a tak se mnou mamka musela jet ještě jednou. A doktor mi řekl, že mám asi nějak poškozené vazy. Prý mohu chodit po patě, ale stejně jsem dostala berle.

První den mě to strašně bavilo chodit s berlemi, ale když jsem se další den ráno probudila bolely mě ruce, ruce v podpaží atd... A tak mám berle už týden, ale jelikož musím moji nohu trochu rozcvičit, tak musím chodit po té patě (ale stejně to je lepší na berlích).

Z toho plyne, že až budu příště dopadat Józina, tak si musím dát pozor :-).

„Z toho plyne, že až budu příště dopadat Józina, tak si musím dát pozor :-).“

Moje budoucí kariéra

Klára Dušková, 6. ročník

Tak jestli bych měla začít s mojí nastávající rodinou, tak to radši zatím rozepisovat nebudu.

Začnu s tím, co chci jednou dělat. Tak čím bych chtěla být?

Chtěla bych být módní návrhářkou. Budu chtít jezdit navrhovat oblečení někde v cizině, nejspíš asi do Anglie, kde bych se asi také usídlila. Doma si už zkouším nějaké návrhy oblečení. Na můj věk si myslím, že mně to docela i jde. Když se nudím, jdu, a prostě navrhují. Potom, to co se mi nejvíce líbí, nalepím do sešitu a tam si to schovávám. Nikomu to pořádně neukazuji.

Moje spolužačka a kamarádka Bára

chce být také módní návrhářkou. Ukázala mi také jeden svůj návrh, moc se mi líbil, a tak jsem doma zkusila totéž.

Ale co, vraťme se zpátky k mé kariéře. Až vystuduji základní školu, tak bych asi chtěla jít na střední školu do Ústí nad Orlicí. Potom bych šla asi na vysokou, i když mám strach, že jí nezvládnu. Ale co, já si tady povídám kdovíco a třeba ani na tu návrhářku nepůjdu, vždyť je mi teprve dvanáct! Mám před sebou ještě tři roky. Vždyť si to můžu rozmyslet.

Internet v roce 2020

Lenka Bednářová,
9. ročník

poměrně zbytečná.
Může se to stát, ale taky nemusí...

Je možné, že rychlost, s jakou se zatím internet i počítače pohybují kupředu, stále rychleji, aby byly ještě dokonalejší a přesnější v informacích, nás může dohnat až k smrti a to nemyslím pouze formálně.

Internet je UŽ teď všude kolem nás, máme ho doma, ve škole, v mobilu...dá se říct, že už teď nás téměř všechny ovládá... rok 2020 bude převratný v dějinách lidstva.

Každý, ať už by chtěl nebo ne, si nechá do hlavy vložit takový malý počítač, který je samozřejmě bezdrátově připojený k internetu.

Ten pomalu nahradí náš současný mozek a zaručí, že informace budou seřazené do složek tak, aby odpověď na jakoukoliv otázku

byla rychlá a hlavně pravdivá.

To může být lepší varianta druhé možnosti. Tady se totiž nezapojovaly do akce osoby, které ze všeho nejvíc touží po moci a ovládnutí celého světa.

Pak se ale může stát, že vám do hlavy nainstalují počítač, který vám začne nařizovat, co máte dělat, protože jeho druh někde na druhém konci světa, kterého řídí mocí posedlá osoba, vám oznámí, že budete pracovat jako otrok kvůli ekonomické krizi, ta vás sice vůůůbec nezajímá, ale vzhledem k tomu, že váš mozek je nahrazený „super moderní technikou“, tak o tom za chvíli přestanete přemýšlet a budete plnit jeho příkazy...leđa by vám někdo uřízl hlavu...

Když si to tak máme možnost uvědomit, nebyl by nakonec lepší ten meteorit nebo vyhaslé Slunce?

„Internet je UŽ teď všude kolem nás, máme ho doma, ve škole, v mobilu...dá se říct, že už teď nás téměř všechny ovládá...rok 2020 bude převratný v dějinách lidstva.“

Moje vize o internetu

Jakub Andrš, 7. ročník

Internet v roce 2020... těžká otázka. Tak podle mě bude internet v roce 2020 asi nějak takhle: všechny počítače budou mít rychlost připojení k internetu 1 GB za sekundu a 200 MB stahování. A ta fabrika O2 už dávno zkrachuje, protože ta jejich rychlost 50 MB bude všem akorát pro smích. Nakupování on-line se stane hitem, protože pro lidi na vesnici už bude otrava jezdit do nejbližšího obchodu pro věci, které si mohou na internetu objednat dvakrát levněji a ještě ušetří za benzín.

Také bude internet 3D a budou se prodávat mobily s internetem s rychlostí 16MB a dataprojektorem, takže si lidé budou moci přehrávat filmy na plátně. Dále bude internetová

komunikace na takové úrovni, že pro volání přes internet na takové úrovni, že si stáhnete Skype za 10 sekund, přidáte si kontakty a budete moci volat s kamarády bez webkamery (budete mít už jednu zabudovanou v monitoru) a po internetu si budete pomalu dát i rohlík nebo odskočit na záchod.

Dále (jak jsem popsal výše) bude internet 3D a tím pádem (podle mého mínění) budou „tlačítka“, která budou reagovat na dotyk prstu.

K monitoru a internetu se budou dávat speciální rukavice, abyste si nezašpinili monitor a uvědomili jste si, že když máte něco drahého, musíte k tomu mít i nějakou zbytečnost za pár šupů (jako když jsme jednou byli v Náchodě a sestra si tam koupila boty za 700 korun a

mamka jí k tomu koupila pastu na boty za stovku a ty boty se jí stejně za pár týdnů rozbily). Je to stejné jako když si musíte koupit rohlík a k tomu pytlík, (ten pytlík je stejně zdarma, ale je to zbytečnost jako ty rukavice), ale za 11 let bude těmito zbytečnostmi zaplněný téměř celý internet, použiji metaforu - jako třeba když vyjdete ven a uvidíte na zemi poloviční bagetu (tím nenaznačuji to, že by jste jí měli sebrat a dojít, ale že někteří lidé si neváží potravin a jiných věcí).

Asi takováto představa mi vlezla do hlavy, když mi paní učitelka Marková (a zbytku třídy) řekla, že máme psát článek o naší vizi o internetu v roce 2020.

Až mi bude 23...

Žaneta Kárníková, 7. ročník

Podle mě to tu bude s internetem v roce 2020 vypadat asi takto.

Jistá bulharská věštkyně předpověděla 3. světovou válku na rok 2010. To znamená, že už za rok by mohlo být po nás!!!

Zároveň předpověděla, že v roce 2016 bude Evropa zcela bez lidí.

V tomto případě by jsme se internetu v roce 2020 vůbec nemuseli dožít. V tomto roce mi bude již 23 let. Kdyby se přeci jenom sudba nenaplnila, tak by podle mě internet vypadal asi takhle.

Internet v roce 2020 bude jistě velmi rychlý, s přenosem několika tisíce giga za vteřinu, soubory v něm obsažené budou totiž jistě daleko větší a promakanější

než máme my nyní. Jednou jsem viděla dokument o tom, jak na tom bude lidstvo v roce 2050. Ve vzduchu budou poletovat auta, bude existovat jenom jedna

pojišťovna a vesnice úplně zaniknou. Ovšem, jak to bude vypadat s internetem, mi neřekli. Takže se musím vrátit zpět k zadání úkolu, totiž popsat vám, jak ten internet bude vypadat v roce 2020. Pomalu budou zanikat obchody a budeme nakupovat jídlo, oblečení i jiné věci přes internet. Přenášet se k nám bude asi tak, jako se obraz přenáší do naší televize (to mě přivádí na další otázku, jak na tom bude televize?). Poté se z naší karty odečte požadovaná částka a tradá znovu utrácet.

Hry se budou převádět do virtuální reality. Na stránkách si hru otevřete a najednou se objeví kolem Vás. Dokážete si tedy představit, že hrajete hru Counter Strike?

Řada techniků a futuristů se takřka jednohlasně shodla na tom, že levný internet bude dostupný drtivě většině lidí po celé planetě do roku 2020. Ovšem průzkum mezi nimi odhalil také velký rozkol v názoru, jaký bude mít rozšíření technologií dopad na lidi a jejich soukromí - dsl.cz.

Co se týče mého názoru, tak internet bude zadarmo, nebo by alespoň mohl být, bylo by to teda rozhodně cool.

Intoš v roce 2020

Filip Smola, 8. ročník

Už jen ten rok 2020. Chybí do něj 11 let. Co se v naší republice změnilo za posledních 11 let? No například naše země vstoupila do Evropské unie nebo do NATO. Nebo se začaly vyrábět mobilní telefony s fotoaparátem, GPS, začalo se digitalizovat, v naší škole se vyměnila okna, počítače, někteří učitelé,

ředitel, jsme o 11 let starší a postupně se začal rozšiřovat internet.

Internet v roce 2020 bude o hodně rychlejší, bezpečnější, rozšířenější a tím na něm lidé budou závislejší. Internet na mobilu, více počítačových kaváren. Nakupování přes internet bude na denním pořádku. Každý bude mít na internet svůj účet, namísto hesla bude používat svůj otisk palce. Komerční televize se budou zadarmo vysílat na

internetu... Mapy budou zobrazovat 3D budovy, počasí, podmořský svět, galaxie, atd...

Supermarkety budou své zboží nabízet přes internet, nakupování potravin přes internet. Stránky pro osoby mladší 18-ti let bude upozorňovat na nevhodný obsah. Každý tam zadá své rodné číslo a otisk, které vyhodnotí databáze rodných listů ČR.

Některé z našich prací (které jste si právě přečetli) byly přihlášeny do soutěže **JuniorText**. Soutěž JuniorText je určena mladým lidem do 18 let, kteří se zajímají o Internet a zároveň rádi píší. K úspěchu v soutěži je totiž nutné nejen umět napsat zajímavý, čtivý a výstižný text, ale prokázat i rozhled v oblasti Internetu a informačních technologií. Téma letošní soutěže je jednotné:

Moje vize Internetu v roce 2020

Jak podle vás bude Internet vypadat v roce 2020? Co nového podle vás bude lidem nabízet? Co vše budeme řešit přes Internet? Zůstane vůbec něco v "reálném" světě nebo budeme zařizovat vše jen přes Internet? Vezměte si na pomoc křišťálovou kouli či vlastní představivost a popište svoji

vizi Internetu v roce 2020.

Na přihlášených textech bude porota hodnotit jak slohovou obratnost (originalita, vtip, čtivost, zajímavost, slovní zásoba), tak přehled o tématice. Přihlédnuto bude rovněž k věku přihlášených.

Držíme palce a dáme zprávu o vyhodnocení. - redakce-

„Druhý den, když se vydala podívat do stáje, uviděla hříbě, jak pije od matky mateřské mléko. Dívala se na ně ještě chvíli a potom odešla pozdravit ostatní koně. Zastavila se teprve u boxu s koněm jménem Ďábel.“

Sára a její koně

Kateřina Šimůnková,
6. ročník

Kapitola I
Hříbě Oceán

Rodina Bastionových si dnes vyrazila na výlet k babičce na venkov. Sára, rodilá jezdkyně, se tam těšila nejvíce, protože její babička měla

stáj s 12 koňmi. Když dorazili, přivítali se a přiřítit se Tonda se zprávou, že kobyla Suzin začala rodit. Všichni se okamžitě seběhli u kobylčina boxu. Po hodině a půl se narodilo krásné namodralé hříbě jménem Oceán. Sára hned doběhla pro seno a vystlala jím roh boxu. Druhý den, když se vydala podívat do stáje, uviděla hříbě, jak pije od matky mateřské mléko. Dívala se na ně ještě chvíli a potom odešla pozdravit ostatní koně. Zastavila se teprve u boxu s koněm jménem Ďábel. Stála tam skoro 5 minut. Hleděla na Ďáblovu nohu. Po chvíli si uvědomila, že se něco muselo stát, když tady nebyla. Ďábel se na ni podíval, ale hned se otočil ke žlabu se žrádlem. Sára šla dál pro kbelík s krmením a šla dát žrádlo kobyle Suzin. Když přišla k jejímu boxu, zarazila se a dívala se na prázdnou stáj. Utíkala za babičkou, jestli neví, kde je Suzin. Babička jí odpověděla, že jí Tonda odvedl i s hříbětem do výběhu. Sára si hluboce oddychla. Běžela do stáje a ze

stáje rovnou do místnosti se sedly a ostatními pomůckami. Rychle běžela pro Ďáblovo sedlo, potom doběhla do boxu, kde stál Ďábel. Zkontrolovala mu nohu a

zjistila, že jí má úplně v pořádku. Naštvala se natolik, že hned začala nadávat, ale kdyby jí Ďábel nešťouchl do ramene, tak by snad rozkopala prkenná dvířka do tajné skrýše. Potom už v klidu osedlala Ďábla a odjela na něm do výběhu, kde kobyla i s hříbětem pobíhali. Pozdravila Tonda a odklusal k ohraněnému výběhu. Pozdravila se s Suzin a s hříbětem. Sesedla Ďáblovi ze hřbetu a uvázala ho k ohradě a vlezla do výběhu, kde si pozorně prohlížela hříbě. Po chvíli usoudila, že z něho vyroste silný kůň. Zavolala si Suzin, aby sni příběhlo to krásné hříbě. Potom si hříbě pomalu hladila a mluvila na něj a oslovovala ho jeho krásným jménem.

Kapitola 2

Divoký kůň

Druhý den Sára odjela se svým bratrem a rodiči na výlet do zoo. Sáře se tam vůbec nechtělo. Takže, když se vrátili k babičce na venkov, rychle se utíkala převléknout a běžela do stáje. Tam potkala Tonda se svým bratrem, jak si

sedlají koně. Zeptala se, jestli jí vezmou sebou. Odpověděly jí, že ano. Utíkala si osedlat Ďábla a jela s nimi. Když jí po pár kilometrech řekli, že jedou k jezeru tak se tak

rozzářila, že by jí v tu chvíli nikdo nepoznal. K večeru dojeli na místo. Postavili stan a ohradili ohniště. Sára se po večeri šla projít. Když došla k jezeru, uviděla na druhé straně stádečko divokých koní. Viděla tam

krásnou černou kobylu a hned si umínila, že jí musí mít. Když se vrátila ke stanu, hned šla spát. O půl noci vstala, oblékla se a běžela pro kbelík s obrokem. Naskočila na neosedlaného Ďábla a tryskem letěla na druhou stranu jezera. Tam zpomalila a hleděla na spící divoké koně. Asi dvacet metrů od nich zastavila seskočila Ďáblovi ze hřbetu a vysypala kbelík s obrokem na zem. Odvedla Ďábla dál a ustlala si na zemi vedle něho. Když usnula, černá kobyla se zvedla a odklusal se podívat na žrádlo. Očuchala ho a ochutnala, vtom se probudila Sára. Vytáhla laso a hodila jej na kobylu. Kobyla začala funět a dupat, ale Sára ji stihla přivázat ke stromu. Kobyla se po chvíli uklidnila a slyšela, jak na ní Sára tiše mluví. Sára ji pojmenovala Cikánka a jak to jméno vyslovovala, tak pomalu vytahovala z kapsy cukr pro koně. Po dlouhé době skoro nad ránem ji Cikánka pustila k sobě a tu příležitost Sára využila a nasadila jí ohlávku. Sára si vyskočila Ďáblovi na hřbet a uháněla i s Cikánkou

Kapitola 3

Překvapení

Sára se svými společníky pobyla v táboře ještě dva dny. Za ty dva dny učila Cikánku chodit pod sedlem a docela si vedla, ale poslední hodinu byla Cikánka neklidná. Sára poprosila, jestli by jí nezabalili věci, že musí uklidnit Cikánku. Tonda jí přikývl, že jí věci sbalí. Sára mu poděkovala a odešla uklidnit Cikánku.

Za deset minut už všichni koně klusali zpátky k domovu. Když dorazili, nebyl nikdo doma. Sára šla okamžitě zavolat mamince. Ta jí do telefonu řekla, že odjeli domů a že u babičky stráví jeden měsíc a že babička odjela koupit krmení pro koně. Sára odvedla Dábla do jeho boxu a dala mu pořádně nažrat. Potom odvedla Cikánku do jejího nového boxu. A dala jí také pořádně nažrat. Chvilí si sni povídala. Potom zavolala kovářovi, že potřebuje okovat nového koně. Kovář přijel za půl hodiny. Když si Cikánku prohlédl, zeptal se, odkud Cikánka pochází. Sára mu

odpověděla, že ji chytili u jezera. Kovář už se nanic neptal a dal se do práce. Když konečně zvedla Cikánka nohu kovář užasl, jak má pěkně silné kopyta.

Když odjel, tak zrovna přijela babička. Přišla do stáje odnést krmivo. Jak tak šla kolem boxů, zahlédla v boxu po Zafirovi (babiččin nejlepší dostihový kůň, který bohužel dva roky nežije) právě Cikánku. Nechala si zavolat Sáru. Když Sára přiběhla, zeptala se jí, kde se tady vzala ta kobyla? Sára jí odpověděla, že jí chytila u jezera. Babička byla tak překvapená, že se až zakymácela. Babička to okamžitě telefonovala Sářině mamince. Maminka z té správy málem omdlela, jak jí to překvapilo. Sára trénovala Cikánku tak dobře, že byla nejlepší ze všech kobyl.

Kapitola 4

Hlavní dostih

Sára se rozhodla, že pojedje hlavní dostih. Pilně trénovala s

Cikánkou. Cikánka byla skoro nejrychlejší kůň na celé jízdárně. Ale na Dábla neměla. Za čtrnáct dní se naložili koně, jezdci a jelo se na hlavní dostih. Když dorazili, bylo tam už hodně koní s jezdci. Sára se svými společníky se odešla převléknout a osedlat koně. Za půl hodiny měl začít závod. Všichni tři byli nervní. Potom se odebrali naskočit do sedel a odklusali do startovních boxů. Hnedle, jak za nimi zaklapla vrátka, se závod odstartoval. Na první překážce spal Tonda ze Sylvy. Na poslední překážce spadl Sára bratr.

Sára dojela s jiným jezdcem nastejno, a tak byla do vyhlášení nervní. Když se vyhlašovali výsledky, Sára skoro praskala napětím, až konečně přišlo na řadu první místo. A pořád si tam něco mluvili, až konečně nahlas řekli a na prvním místě je Sára Bastionová. Sára byla šťastím bez sebe. Konečně jeli domů k babičce. Sára celou cestu myslela na svoje vítězství, až konečně dorazili. Slavili až do půlnoci.

„Když se vyhlašovali výsledky, Sára skoro praskala napětím, až konečně přišlo na řadu první místo. A pořád si tam něco mluvili, až konečně nahlas řekli - a na prvním místě je Sára Bastionová. Sára byla šťastím bez sebe.“

**Časopis Trivium revue
vydává Základní škola
Trivium Plus o.p.s. Dobřany**

Adresa:
Dobřany 2
518 01 Dobruška
Web: www.trivium.cz
E-mail: trivium@trivium.cz

**Obsah tohoto časopisu
je připravován žáky školy
a neprochází redakční
úpravou. Názory autorů
jednotlivých článků nemusí
vyjadřovat názory školy.**

Případný výtěžek z produkce tohoto
časopisu je věnován na školní aktivity.

Vtipy

Jan Dyntar, 6. ročník

Pepíček přijde ze školy a říká:
Tati, dneska jsme psali písemku.
A na kolik otázek jsi věděl odpověď?
Na dvě, jméno a příjmení.

**Pepíček zastaví na chodbě pana
učitele a říká mu: Nechci vás
strašit, ale můj tatínek říkal,
že když nezačnu nosit lepší
známky, někdo dostane pořádně
nařezáno.**

V jednom království se narodí
princ, který má šroubek v pupíku.
Rozhlásí se, že která princezna
mu ho vyšroubuje, dostane
prince za muže. Dozví se to
princezna z daleka a vyšroubuje
mu šroubek šroubovákem,
a princovi upadne zadek.

Mami, můžu se dívat na televizi?

Můžeš, ale nepouštěj ji!

